

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/53/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200653
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2026:8020200653.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M. a členov senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcu: (sťažovateľa): B. F. I., nar. XX.XX.XXXX, PO R. XX, XXX XX D., právne zastúpený: Mgr. et. Mgr. Dušan Straka, advokát so sídlom: Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, so sídlom: Račianska 71, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KT/20148/2020, ČRZ: 97324/2020 zo dňa 27.08.2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. PO-1S/73/2020 - 221 zo dňa 12. júna 2025, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred správnym súdom

1. Správny súd v Košiciach (ďalej ako „správny súd“) rozsudkom č. k. PO-1S/73/2020 - 221 zo dňa 12. júna 2025 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KT/20148/2020, ČRZ: 97324/2020 zo dňa 27.08.2020 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým potvrdil rozhodnutie Centra právnej pomoci, Kancelárie Prešov ako správneho orgánu prvého stupňa č. KaPO/7175/2020 zo dňa 13.05.2020, ktorým tento zastavil správne konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobcovi v rámci súdneho konania, konkrétne podania dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/50/2019-186 zo dňa 05.09.2019. O nároku na náhradu trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania.

2. Správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že na základe zistení z administratívneho spisu mal za preukázané, že správny orgán prvého stupňa starostlivo skúmal splnenie zákonom uvedených podmienok žalobcom na poskytnutie právnej pomoci, a to ako vylúčenie zrejmej bezúspešnosti sporu, tak aj posúdenie stavu materiálnej núdze, pričom tento v čase rozhodovania o žiadosti žalobcu nedisponoval dokladmi potrebnými na rozhodnutie o nej, a preto bol žalobca v rámci správneho konania dokonca dvakrát vyzvaný, aby ich správnemu orgánu predložil. Napriek tomu žalobca požadované doklady správnemu orgánu nepredložil, a preto tento správne rozhodol o zastavení konania z uvedeného dôvodu, a žalovaný toto rozhodnutie správne potvrdil.

3. Podľa správneho súdu správny orgán neporušil práva žalobcu, naopak, voči nemu konal ústretovo a urobil nadprácu, keď ho opakovane vyzval na predloženie požadovaných dokladov namiesto toho, aby predmetné konanie oprávnene zastavil hneď po prvom nedoložení potrebných dokladov. Zároveň konštatoval, že správny orgán žalobcovi dostatočne vysvetlil, dokonca aj citáciou príslušného

ustanovenia, z akého dôvodu je potrebné preukazovať nielen jeho pomery, ale aj pomery jeho manželky a dcéry. Žalobca namiesto toho, aby požadované doklady predložil, spochybňoval dôvodnosť vyžadovania požadovaných dokladov a navrhoval, aby správne orgány konali priamo s jeho rodinnými príslušníkmi. Títo však nie sú účastníkmi konania, preto od nich nemožno priamo vyžadovať doklady, o čom bol žalobca riadne poučený.

4. Správny súd rovnako poukázal na to, že je rozsahom tvrdení uvedených v žalobe viazaný, a nemôže ho prekročiť. Žalobca tak môže žalobné dôvody síce meniť, no rozširovať ich môže len do konca lehoty na podanie žaloby. Preto správny súd námietky žalobcu, ktoré namietal až v rámci pojednávania, konkrétne že si správny orgán prvého stupňa mal požadované doklady zabezpečiť sám, nebral do úvahy.

5. Záverom správny súd uviedol, že preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo, a nezistil žiadne nedostatky napadnutého rozhodnutia, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, keďže v čase vydania rozhodnutia žalobca po dvoch riadne doručených výzvach konajúceho správneho orgánu nedoložil potrebné doklady, a tým nesplnil podmienky potrebné na priznanie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“).

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

6. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa v § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP a navrhol, aby kasačný súd v zmysle § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že zotrváva na svojich dôvodoch, konkrétne, že všetky povinnosti voči žalovanému splnil. Namietal, že žalovaný nebol oprávnený požadovať príjem od jeho manželky (t. č. nebohej) a to práve z dôvodu, že mali rozhodnutím súdu zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva. Ďalej poukázal na skutočnosť, že nemá žiadnu adresu trvalého pobytu a disponuje len poštovým priečinkom.

8. Záverom dodal, že správny orgán a ani súd nevysvetlili na základe akého dôvodu boli od neho požadované informácie ohľadne nebohej manželky a jeho dcér. Správny orgán si mal uvedené informácie vyžiadať priamo od nich alebo od úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, kde je sťažovateľ vedený ako nezamestnaný.

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 08.10.2025 uviedol, že z kasačnej sťažnosti sťažovateľa nie je zrejmé, o ktorý zo sťažnostných dôvodov podľa § 440 SSP sa sťažovateľ opiera, teda z akých dôvodov kasačnú sťažnosť podáva. Ďalej mal žalovaný za to, že sťažovateľom uvádzané skutočnosti v kasačnej sťažnosti sú len vyjadrením jeho nespokojnosti s rozsudkom správneho súdu. Správny súd sa v rozsudku vysporiadal so všetkými tvrdeniami sťažovateľa produkovanými v priebehu konania, sťažovateľ opäť uviedol svoje závery a predstavy o tom, ako by mal žalovaný a správny súd v jeho veci postupovať. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby kasačný súd podanú kasačnú sťažnosť v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú; alternatívne aby bola priamo odmietnutá pre nespĺnenie zákonných náležitostí podľa § 459 písm. e) SSP.

III. Konanie na kasačnom súde

10. Prejednávaná vec bola dňa 06.11.2025 predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „kasačný súd“ alebo „Najvyšší správny súd“) ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie, podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na kasačnom súde bola vec pridelená na rozhodnutie senátu 4S pod sp. zn.: 4Svk/53/2025.

11. Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 13.11.2019 bola Centru právnej pomoci, Kancelárii Prešov ako správne orgánu prvého stupňa doručená „Žiadosť o poskytnutie právnej pomoci“, ktorou sťažovateľ požiadal o právnu pomoc a zastupovanie v rámci súdneho konania, a to rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/50/2019. Zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu hroziaceho nebezpečenstva zmeškania lehoty na podanie dovolania, ktorá mala uplynúť dňa 12.12.2019.

12. Prvostupňový správny orgán následne dňa 18.11.2019 vydal rozhodnutie, ktorým sťažovateľovi podľa § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. predbežne priznal nárok na poskytovanie právnej pomoci a na

spísanie a podanie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/50/2019-186 zo dňa 05.09.2019.

13. Z dôvodu, že sťažovateľom podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci neobsahovala všetky doklady potrebné na zaistenie skutkového stavu a skutočností, na základe ktorých tento o poskytnutie právnej pomoci žiadal, správny orgán prvého stupňa vydal dňa 17.12.2019 rozhodnutie, ktorým ako príslušný správny orgán podľa ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „správny poriadok“), podľa § 10 ods. 1, § 6, § 8 a § 25 zákona č. 327/2005 Z. z. a podľa § 29 správneho poriadku prerušil správne konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veci sťažovateľa a vyzval ho, aby v lehote 20 dní odo dňa doručenia daného rozhodnutia odstránil nedostatky podania, a k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci doplnil potrebné, bližšie v predmetnom rozhodnutí uvedené doklady, údaje a vyjadrenia. Zároveň bol sťažovateľ poučený o tom, že ak v určenej lehote neodstráni nedostatky svojho podania, konajúci správny orgán podľa § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku konanie zastaví.

14. Následne, keďže dňa 05.02.2020 a 07.02.2020 bola správne orgánu prvého stupňa doručená len časť požadovaných dokladov, v poradí druhou výzvou na doplnenie údajov správny orgán opätovne vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy predložil zvyšné potrebné doklady. Výzva na doplnenie dokladov bola sťažovateľovi doručená do vlastných rúk dňa 30.03.2020. Lehota učená vo výzve na doplnenie požadovaných údajov uplynula dňa 09.04.2020. K uvedenému dňu sťažovateľ nedoplnil k svojej žiadosti potrebné doklady a preto správny orgán prvého stupňa zastavil správne konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci v predmetnej veci.

15. Voči predmetnému rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol napadnutým rozhodnutím č. KT/20148/2020 ČRZ: 97324/2020 zo dňa 27.08.2020 tak, že prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil.

IV. Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný podľa § 21 písm. a) SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

17. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. v rozhodnom znení, do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „žadateľ“), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima; to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu v súdnom konaní s protichodným postavením.

20. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

21. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z. z., príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem

za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých šesť mesiacov.

22. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005, konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní, centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

23. Podľa § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku, správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

24. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu k námietkam sťažovateľa konštatuje, že správny orgán prvého stupňa konanie o priznanie právnej pomoci sťažovateľovi podľa ustanovení správneho poriadku zastavil z dôvodu, že sťažovateľ v určenej lehote nedoplnil požadované podklady nevyhnutné na to, aby správny orgán prvého stupňa mohol posúdiť splnenie podmienok na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci sťažovateľovi. Doklady požadované prvostupňovým správnym orgánom boli vyžadované dôvodne, keďže mali preukázať naplnenie nevyhnutnej podmienky pre priznanie právnej pomoci sťažovateľovi, a to stav jeho materiálnej núdze prostredníctvom preukázania jeho príjmu a príjmu spoločne posudzovanej osoby a to jeho manželky. Ako už žalovaný ale aj správny súd uviedli, potreba skúmania príjmu spoločne posudzovaných osôb vyplývala priamo z ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. a zákona č. 601/2003 Z. z., o čom bol sťažovateľ v jasne a zrozumiteľne informovaný aj v rozhodnutí o prerušení konania v spojení s výzvou na odstránenie nedostatkov. To isté podľa kasačného súdu platilo aj pre možnosť stanovenia okruhu ďalších spoločne posudzovaných osôb, medzi ktoré mohla patriť aj dcéra sťažovateľa.

25. Kasačný súd zároveň uvádza, že ani zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na ktoré sťažovateľ opakovane poukazoval, nezakladá za predpokladu trvania manželstva situáciu, pri ktorej bolo možné manželku sťažovateľa z okruhu spoločne posudzovaných osôb vylúčiť. V uvedenej situácii tak možno konštatovať, že prvostupňový správny orgán bol v konaní aktívny, keď si za účelom doplnenia podania a podkladov pre rozhodnutie obstaral z iných administratívnych spisov tie údaje, ktoré mohol v konaní použiť a zároveň, ako správne podotkol aj správny súd, opakovane vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov pod hrozbou zastavenia konania.

26. Správny orgán tak podľa kasačného súdu pri posudzovaní predmetnej veci postupoval striktne podľa zákona, keď požadoval od sťažovateľa doklady potrebné na rozhodnutie vo veci samej. Zároveň je nutné zdôrazniť, že manželka a dcéra sťažovateľa neboli účastníkmi konania a preto neboli voči správne mu orgánu prvého stupňa povinné poskytovať súčinnosť a teda nebol daný zákonný dôvod, aby ich správny orgán prvého stupňa vyzýval na predloženie požadovaných dokladov. Uvedené sťažovateľovi jasne ozrejmil žalovaný ako aj správny súd.

27. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6Sžk/32/2019 z 21. apríla 2020 v obdobnej veci uviedol: „22. Zákonodarca ustanovuje kritériá, podľa ktorých sa posudzuje oprávnenosť žiadateľov o právnu pomoc, aby sa predišlo jej zneužívaniu neoprávnenými osobami. Kládie základy inštitucionálneho zabezpečenia posudzovania žiadostí a samotného poskytovania právnej pomoci, zakotvuje postup pri žiadaní o poskytnutie právnej pomoci, rozhodovanie o jej poskytnutí a možnosť jeho preskúmania súdom. Materiálnu núdzu ustanovuje ako jednu z podmienok práva na poskytnutie právnej pomoci tak, že hranicu materiálnej núdze ustanovuje na úrovni 1,4 násobku sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a jej ďalšiu podmienku, že žiadateľ si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojim majetkom. Zákonodarca týmto zákonom súčasne splnil povinnosť transpozície smernice Rady č. 2003/8/ES z 27.1.2003 na zlepšenie prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných sporoch ustanovením minimálnych spoločných pravidiel týkajúcich sa právnej pomoci pri takýchto sporoch (ďalej len „smernica“), a teda harmonizácie s právom Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

23. Štát žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú právnu ochranu. Práve naopak, preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanom v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, keďže by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t.j. bez stanovenia hranice odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblastí, v ktorých sa právna pomoc poskytuje (t.j. systémom „každému a vo všetkom“), pozitívny záväzok

štátu, ktorý tento na seba dobrovoľne preberá, sa však vzťahuje na zabezpečenie uplatnenia práva na súde prostredníctvom priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci v obmedzených prípadoch“.

28. Kasačný súd ďalej konštatuje, že konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci je uskutočňované na základe návrhu účastníka konania, t. j. nejde o konanie vedené z úradnej povinnosti (ex officio). Toto konanie sa síce riadi zásadou materiálnej pravdy, avšak je potrebné prihliadať aj na to, že je ovládané prejednávajúcou zásadou, a nie zásadou vyhľadávajúcou. V praxi to znamená, že aj s poukazom na § 34 ods. 3 a § 4 ods. 1 Správneho poriadku sa od účastníka konania oprávnene očakáva vlastná procesná aktivita na preukázanie skutočností podstatných pre rozhodnutie o jeho nároku (bližšie pozri napr. rozhodnutie kasačného súdu sp. zn. 8Svk/3/2023 zo dňa 27.10.2023).

29. Kasačný súd opakovane zdôrazňuje, že z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplynulo, že sťažovateľ v stanovenej lehote nepredložil podklady oprávnene požadované prvostupňovým správny orgánom a tieto nepredložil ani v rámci odvolacieho konania, čím bola vytvorená prekážka pre rozhodnutie o nároku sťažovateľa na právnu pomoc a zároveň došlo k naplneniu obligatórneho dôvodu pre zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. d) Správneho poriadku. Prvostupňový správny orgán teda nemal inú zákonnú možnosť, než konanie zastaviť. Totožne kasačný súd rozhodol aj v obdobnej veci sťažovateľa, kde kasačný súd rozsudkom sp. zn. 3Svk/25/2021 zo dňa 23.2.2022 kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol.

30. Navyše je potrebné zdôrazniť, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal porušenie § 440 ods. 1 písm. a g) SSP, pričom neuviedol v čom konkrétne vidí porušenie týchto ustanovení. Nemožno pritom prehliadnúť, že § 440 ods. 2 výslovne uvádza, že dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, čo však sťažovateľ neurobil. Len prostý nesúhlas sťažovateľa so závermi správneho súdu a opakovanie žalobných bodov týmito náležitostiam nezodpovedajú (napríklad rozhodnutia kasačného súdu sp. zn. 7Sžk/55/2020, 5Sžk/18/2021, 4Sžk/24/2021). Uvedené platí aj pri sťažnostnom bode podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, keď sťažovateľ nešpecifikoval v čom spočívalo porušenie jeho procesných práv do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31. Do práva na spravodlivý súdny proces pritom nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Do obsahu základného práva podľa č. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (Správny súdny poriadok, Komentár, 1. vydanie, 2018, s. 1602 - 1632: J. Bajánková, J. Baricová, K. Gešková, S. Mesiarkinová).

32. Kasačný súd nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku správneho súdu, preto podľa § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

33. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

34. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.